

LECTORI SALUTEM!

Egy szakfolyóirat szerkesztését átvenni mindig több fronton jelent felelősséget a szerkesztő(k) számára. Egyrészt alapvetően meg kell őrizni a szaklap eredeti intencióját, fenntartani a kialakult és a folyóírra jellemző színvonalat, és egyben éberentartani az olvasótábor érdeklődését, talán újabb és újabb potenciális érdeklődőket szólítva meg. Másrészt mindig ott áll a kísértés az újításra nézve, amely bizonyára az újabb próbálkozásokban, esetleg más koncepciók kipróbálásában realizálódhat. Az igyekezet és az innováció, a meghatározottság és az újra való törekvés kettőssége ez, amely nyilván nem megy azonnal, főleg egy hirtelen váltás esetén. Nos, a jelen szám – tekintettel az évközi váltásra – megmarad az eredeti koncepció mellett, még akkor is, ha egy hosszabb – a szerkesztőbizottság átalakulása miatti – technikai szünet után veheti újra kezébe az érdeklődő olvasó a Debreceni Református Hittudományi Egyetem szakfolyóiratát, a Studiát, megköszönve a késés miatti megértést és türelmet.

A folyóirat mostani száma igyekszik továbbra is tükrözni az egyetemünkön folyó oktatási-kutatási munkát, amint az első olvasatra a tartalomjegyzékből is világossá válik. Mind az akadémiai tudományművelés, mind pedig a lelkész-képzés számára fontos, hogy nem mérülhet ki a publikálási szándék csupahaszonelvű és a gyakorlat számára min-

den esetben adoptálható közlésekben, hanem teret és helyet kell engedni az elméleti kérdések tisztázásának, látszólag nüanszi tématerületek megismerésének és feltérképezésének. A pragmatizmus – jóllehet elkerülhetetlen a teológiában és a teológiai képzések során, különösen a közegyházi hasznosításra nézve – sosem járhat egyedül, a tudományos érdeklődés és megalapozás kísérete nélkül. S éppen ezt lehet a szakfolyóirat eredeti intenciói közül ismételten hangsúlyozni, hogy mind a képzésben részt vevők, mind pedig a tudományt művelők számára alapelv kell legyen a széles körű érdeklődés, a rész-tématerületre való kizárólagos koncentráció mellett.

Így kapott a tanulmányok rovatban négy cikk helyet, amelyek korábbi és jelenleg folyó kutatások eredményeit prezentálják az érdeklődők számára. Az egy öszövétségi és két újszövétségi tanulmány (Kustár Zoltán, illetve Peres Imre és Kókai Nagy Viktor tollából) s egy rendszeres teológiai írás (Gaál Botondtól) azonban nem jelentik az egyensúly eltolódását a bibliikum felé, hiszen az előadások között inkább a rendszeres teológiai, illetve egyháztörténeti témák dominálnak. Az elmúlt év (2017) egyetemünkön tartott egy hazai – Hörcsik Richárd – és két vendég – Ulrich H. J. Körtner bécsi és Andrew McFarlane edinburghi professzorok – előadását olvashatjuk. A két vendégelőadás közül Körtner professzor a refor-

máció jubileuma kapcsán fogalmazza meg kritikus meglátásait, és segít egy helyes reformációkép kialakításában – legfőképpen a jövőre nézve. McFarlane Barthról szóló előadása viszont a reguláris teológiai képzésben részt vevők számára jelenthet segítséget, hiszen tömören és mégis érthetően foglalja össze Barth teológiájának lényegét, s így egyfajta témaébresztőként is funkcionálhat, amely a nagy teológus munkássága és annak tanulmányozása felé irányíthatja a belépő szintű teológiai érdeklődést és érdeklődő hallgatót. Külön értéke a mostani számnak a Peres Imre összeállításában közreadott újszövetségi kommentárirodalom, amely a jelentős és mérvadó, s így mind a teológiai tanulmányok, mind pedig a későbbi kutatások számára leginkább ajánlott kommentárokat tartalmazza. A recenziókról a közelmúltban megjelent két német és két hazai kiadványról olvashatunk ajánlókat, amelyek az Újszövetség, a vallástudomány, a reformációkutatás és az egyházzene területén kutatók számára adhatnak fontos adalékot témájuk további feltérképezésére.

Az ajánlás bevezetőjében már történt utalás arra, hogy 2017 őszétől megváltozott a Studia szerkesztőbizottsága. Felelős szerkesztőként fontosnak tartom, hogy a tudományművelés iránti elköteleződésről biztosítsuk az érdeklődő olvasókat, a felelőtlen ígertetések helyett. Az elköteleződés részét képezi, hogy minél szélesebb körben és körből merítve igyekszünk a jövőben is hiteles képet adni az egyetemünkön folyó oktatói, kutatói projektekről, amelyekbe éppen úgy beletartoznak a vendégprofesszorok előadásai, mind a házon belül megrendezett, vagy oktatóink külföldön látogatott konferenciáiról szóló beszámolók, illetve a tudományos diákköri munka eredményeinek rövid összefoglalása. Bízunk benne, hogy nem térünk el a szakfolyóirat eredeti intenciójától, s valóban méltó módon képviseli egyetemünk tudományos profilját. Ebben a reménységben adjuk kézbe az olvasóknak – a szerzők és a fordítók munkáját megköszönve – a Studia legújabb számát.

Kovács Krisztián